

MINKATASTROFEN UTANFÖR SÖDRA ÖLAND

Tyskarna hurrade när deras fartyg sjönko.

Två avleda av sina svåra skador i går. Sårade tyskar berätta.

Det kan nu anses till fullo styrkt, att det var tre bestyckade handelsfartyg, som förölyckades utanför södra Öland på onsdagskvällen. Sammanlagt befunno sig omkring 600 man ombord, av vilka dock dessbättre endast ett fåtal omkommo. Av de till lasarettet i Kalmar inkomna 16 sårade avleda två under gårdagen och ytterligare ett par äro mycket illa därnär.

Hur den fruktansvärda olyckan tillgätt har man inte i detalj kunnat fastställa och om dess förlopp föreligga olika versioner, till vilka vi här nedan skola återkomma.

Under besöksstiden i går middag passade Barometerns medarbetare på att besöka några av de sårade tyskar på lasarettet. Några kämpade där sin tysta kamp på plågens läger, och två hade fått sluta sina dagar, fjärran från hem och anförvanter. På den ene av de sedermera avlidna hade man vid hans ankomst till lasarettet nödgats amputera ett ben.

Vid vår lilla rond hos de sårade, av vilka flertalet befunno sig vid gott mod och trots de hemiska upplevelsorna hade en strålande optimism, träffade vi på tyske konsulen Ernst Lindh, Kalmar, som besökte tyskarna och överlämnade tillståndsakter o. d. till dem. Han framförde samtidigt en hälsning från tyska legationen i Stockholm och speciellt från tyske marinattachén, som trogen kommer att besöka sina landsmän på lasarettet idag.

För att få höra lite närmare om den fruktansvärda tragedien slog vi oss ner i en sal, där tre män hade lagts in. Två av dem, nämligen Heinz Haase och Walter Jungbauer, voro icke värre skadade än att de funno ett nöje i vårt lilla besök. Ja, Jungbauer kunde t. o. m. röra sig ganska ledigt, under det att hans kamrat till följd av armbrott och kontusioner på vänster ben tvingades att intaga sängen. Den tredje av dem, Walter Hagen, hade erhållit mycket svåra brännskador i ansiktet och på armarna.

Om den hemiska sjöolyckan berättade de förstnämnda — förvaltningsarbetare på ett av fartygen — en hel del detaljer, som säkerligen äro av stort intresse. Katastrofen inträffade kl. 6.15 då Jungbauer såg huru två fartyg gingo på minör och sprängdes i luften. Strax efter inträffade en våldsam explosion på deras eget fartyg, som skakades oerhört. På direkt fråga om deras fartyg gick på en mina, svarade de bägge tyskarna samstämmigt: Det kan lika väl ha träffats av en u-båtstörped eller av en bomb från ett av de många flygplan, som svärnade över oss.

HÖGDRAMATISKA MINUTER.

Det dröjde en halv timme innan vårt fartyg sjönk, fortsätter Jungbauer, som till professionen är kolgruvare i Westfalen. Hans närmaste vapenkamrat är från Duisburg, den stora industristaden i Rheinland. Och dessa trettio minuter voro hög-dramatiska och de mest spännande i mitt liv. Den tyska disciplinen höll måttet in i det sista. Innan fartyget sjönk i havets djup hunno vi med att ställa upp på däck, så många som kunde, och där hurrade vi på traditionsenligt tyskt manér tre gånger. Och ni må tro att hurraropen ljödo taktfast, tillade han.

OLJAN PÅ VATTNET I LÄGOR.

Strax efter det katastrofen inträffat anlände ett antal mindre tyska krigsfartyg, som efterhand fiskade upp de förölyckade, av vilka en del kämpade för livet i den brinnande oljan på havet. Det var ett fruktansvärt skådespel när det ena stora fartyget hade oljeeldning. Turligt nog behövde vi icke ligga i vattnet så länge. Min-sveparna började först ta hand om de svårast skadade och följaktligen fingo de som helt undslupit stanna ombord på fartygen i det längsta. Hur många som omkommit kunde våra sagesmän icke uppgiva, men de voro övertygade om att det i förhållande till olyckans omfattning icke var många, och att de som fingo offra sitt liv i huvudsak tillhörde maskinpersonalen under däck. De svårast sårade överfördes till den svenska minsveparen och med dem medföljde till Kalmar en tysk stabsläkare och sanitetsofficer.

Jungbauer berättar i samband härmed att han har fyra bröder, som ligga på olika fronter. En är kvar på Kreta som fall-skärmsjägare, en annan är med i striderna på östfronten, en tredje befinner sig i Frankrike och själv är jag nu här med livet i behåll, säger han. Och vi tyskar kunna inte nog uttala vår tacksamhet mot svenskarna för den omsorg vi rönt under

Bilder från vårt besök hos tyskarna på Kalmar lasarett.

T. v.: Tysk konsult, E. Lindh, tröstar en av de sårade vid sitt besök i går.
Här ovan: Två gemytliga vapenkamrater, t. v.: Walter Jungbauer från Westfalen och Heinz Haase från Duisburg i Rheinland.

Tyskarna gingo rakt in i svenskt minfält.

De sårade togos först om hand av tyska fartyg.

Intervju med doktor Befrits.

Det svenska örlogsfartyget, som på onsdagskvällen avgick till olycksplatsen från Kalmar hamn, anlände åter hit vid 4-tiden i går morse. Efter ankomsten hade Barometerns medarbetare ett samtal med doktor A. Befrits, som tillsammans med förste stadsläkare Albin Sjöberg och underläkare A. Brunge på lasarettet varit med på den spännande sjöresan för att om möjligt undsätta sårade.

— Vi sågo ingenting ute till sjöss mer än ett vrak, som flöt vid olycksplatsen från Kalmar hamn, anlände åter hit vid 4-tiden i går morse. Efter ankomsten hade Barometerns medarbetare ett samtal med doktor A. Befrits, som tillsammans med förste stadsläkare Albin Sjöberg och underläkare A. Brunge på lasarettet varit med på den spännande sjöresan för att om möjligt undsätta sårade.

Vårt fartyg fick order att genast gå till Grönhögen, då man höll för troligt att tyskarna illsatt sårade där. Men då vi anlände dit meddelades att ingen illsättning ägt rum i nämnda hamn.

— Vart togo de tyska båtarna med de sårade vägen?

— Vi sågo dem vid horisonten, och de stucko antagligen iväg mot tysk hamn. Men det kan också hällas för troligt att det fanns något lasarettsfartyg i faggorna.

Enligt de uppgifter, som jag fått, gingo de tyska fartygen in i det svenska minfältet och förölyckades där, fortsätter dr Befrits. Detta minfältets placering har ju officiellt meddelats sjöfarande och i pressen.

dessa svåra, tunga dagar. Själv hoppas jag snart kunna var återställd och komma ut, säger den unge tysken och tittar långtansfullt ut genom fönstret med den härliga utsikten över sundet. Nya strapasser och upplevelser vänta honom. Och han skall göra sin plikt.

Men i den bortre sängen suckar hans vapenbroder, tyngd av plågor: Jag vill dö — jag kan ej hålla ut.

Tysta och försagda lämna vi sjukalen. Vi ha sett den stora världsbildens offer på nära håll och förnummit dödens ving-slag.

E. o. n.

Förseelser mot lagen om förfoganderätt för luftskyddets behov

Svea hovrätt har givit utslag på besvär som stadsfiskalen i Visby anfört över ett av rådhusrätten meddelat utslag angående förseelser mot förfoganderättslagen för luftskyddet.

För vägran att utföra luftskyddstjänst och åtlida förmåns i tjänst givna befallning har Svea hovrätt dömt lägerbiträdet Olof Olofsson, Visborgslätt, och snickaren Ivar Ahlqvist i Visby till 2 månaders fängelse samt byggnadsarbetaren Knut Ahlgren, Visborgslätt, till 50 dagsböter å 2 kr. De hade uttagits till luftskyddstjänst vid inträddandet av luftskyddstillstånd. Vid installeringen hade de vägrat åtlida av förmåns i tjänst givna befallningar. Ahlgren att fullgöra ordningstjänst inom luftskyddet, de båda andra att utföra luftskyddstjänst. De hade som skäl åberopat samvetsbetänkligheter. Rådhusrätten i Visby upptog ej ansvarstalan mot dem för brott mot lagen om förfoganderätt.

Hovrätten anser, att det skeddä faller under lagen om förfoganderätt för luftskyddets behov. Ahlqvist och Olofsson hade vidare av fältkrigsrätten dömts till ansvar för vägran att åtlida förmåns i tjänst givna befallning.

*

Det är att beklaga, att det finns folk som visa dylik bristande samhällsansida. Alla borde vid denna tid förstä vad det rör sig om. Luftskyddet är ett självskydd, vilket om detta skall bli effektivt, ytterst kräver allas medverkan. Det kan icke tolereras i längden, att vissa söka draga sig undan arbetet och ansvaret och söka lasta

200 skogsbränder på två månader i Kronobergs län.

Ha kunnat bemästras på ett tidigt stadium.

Brändskadorna under juni uppskattas av brandförsäkringsbolagen till omkring 3 mil. kr. mot 5 mil. kr. under samma månad förra året. I radioeko berättade kapten Christer Möller bl. a. att de två sista månaderna ha över 200 skogsbränder uppstått bara i Kronobergs län. Att det inte blivit några stora bränder av alla dessa tillbud beror nog främst på den effektivt organiserade hjälpen av allmänheten samt på att landet nu utrustats med skogsbrand-torn. Men det beror också på att staten genom luftskyddsinspektionen försett ett mycket stort antal kommuner med motorsprutor och skumsläckningsaggregat för släckning av skogsbränder. Tack vare dessa brandföryggande åtgärder har de 200 skogsseldsvådorna i Kronobergs län kunnat bemästras på ett mycket tidigt stadium.

Livsmedelskommissionen har avslagit en framställning från Transportarbetareförbundet om extra tilldelning av köttvaror till hamn- och stuveriarbetare. Vid gynnsam utveckling i fråga om försörjningsläget har kommissionen lovat att ånyo behandla frågan.

detta på andra. De nu av hovrätten utdömda straffen må tjäna som en varning för andra försumliga.

8 BILLIGA KAPPDAGAR

177-197

Vi utförsälja från föregående säsonger överblivna DAMKAPPOR till följande verkligt billiga priser:

Ser. I	Kr. 35
„ II	Kr. 45
„ III	Kr. 55

Passa tillfället att köpa en kvalitetsvara till lågt pris!

A.-B. BRÖDERNA BERGGREN

LORANGA

BEREDD AV
SOLMATTADE
APELSINER

KALMAR MINERALVATTENFABRIK

TEL. 63.

Bergsalt,
Hösalt,
Hässjelinor,

Färdigbl. Rödfärg,
Falu Rödfärg,
och Vitriol,
Asfalttjära

till lägsta priser hos

A.-Bol. Ragnar Höglund Tel. 226 o. 238.